

26-02-2025

† Τετάρτη πρὸ τῆς Τυρινῆς

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Β'

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν..

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον**

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεύς: **Ἐ**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Ἐ**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεύς: **Δ**όξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. **(τρὶς)**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. **(δὶς)**

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3)

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ΄ (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Εταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Εκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με ,Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ΄ (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅυτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα
σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή
μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖα καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ'

ἐμέ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Επ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Εκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ PMB΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δὺς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἐξάφαλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἡ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ Κύριε Ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,.....
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως,
χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἱερεύς: **Ὅ**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΗΧΟΣ Β΄.

Στίχ. α΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος Δι

Ἀλ λη λου ου ου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ η λου ου ου ι α

Στίχ. β΄. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

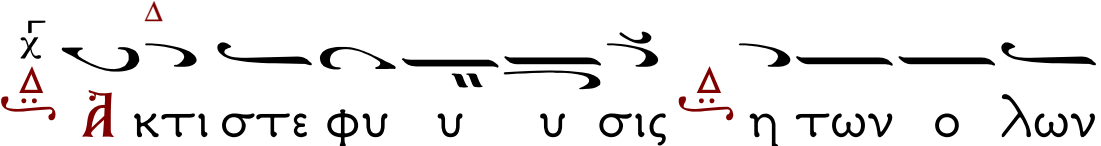
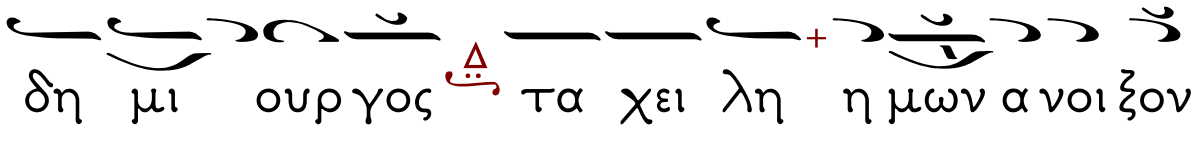
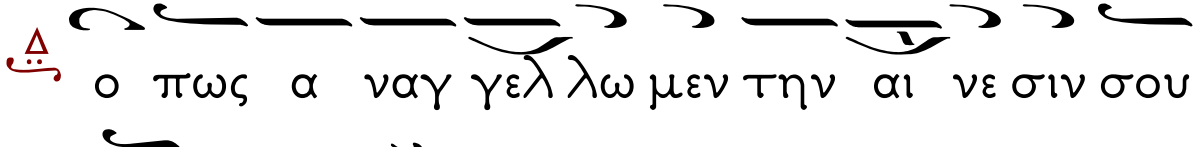
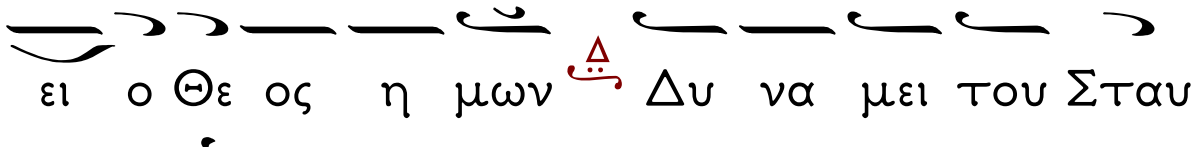
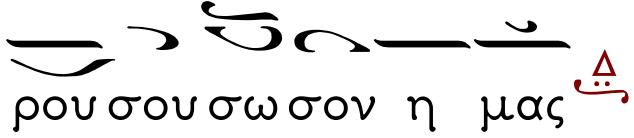
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ.

ΗΧΟΣ Β΄.

Ἦχος Δι

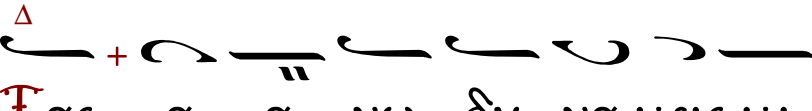
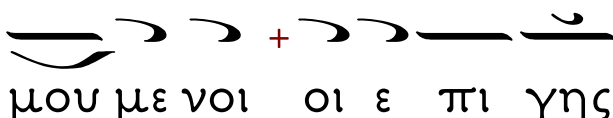
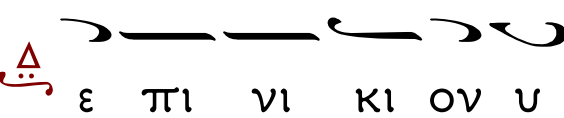
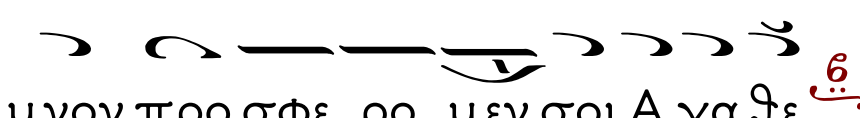
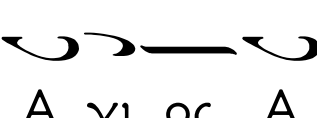
Ἀκτισε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν
αἴνεσίν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ
Θεός ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον
ἡμᾶς.

 Ἀκτιστε φυ υ υ σις η των ο λων
 δη μι ουργος τα χει λη ημων ανοιξον
 ο πως α ναγ γελλωμεν την αι νεσιν σου
 βο ω ω ων τες Α γι ος Α γι ος Α γι ος
 ει ο Θε ος η μων Δυ να μει του Σταυ
 ρου σου σωσον η μας

Δόξα...

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,

ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ, Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς
Μεγαλομάρτυρος σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα...

Καὶ νῦν...

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας με
Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν
καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία
Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, διὰ
τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς κλι νης και του υπνου ε ξε γει
ρας με Κυ ρι ε τον νουν μου φω τι σον και την
καρ δι αν και τα χει λη μου α νοι ζον εἰς το
υ μνειν σε Α γι α Τρι ας Α γι ος Α γι ος
Α γι ος ει ο Θε ος η μων δι α της
Θε ο τοκου ε λε η σον η μα α ας

Ἐπι καὶ ἐπι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
 Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
 Καθίσματα Σταυρώσιμα.
 Μαρτυρικόν. Ἦχος β'

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ
 πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ
 σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
 σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
 Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς
 ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου μακαρία
 ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑ
 μῶν καὶ ἅγιοι σκηναὶ δεξάμεναι
 τὰ σώματά ὑμῶν ἐν σταδίῳ γάρ τόν
 ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε καὶ Χριστόν
 μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε Αὐτόν

ως Α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω θη ναι δε

ο με θα τας ψυ χα ας η μων

Μετά τήν Α΄ Σπυχολογίαν,
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος β΄ . Αὐτόμελον

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰς πόλεις σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α
γα θο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α
να ξι οις Κυ ρι ε σοι προ σα γο μεν ει εις
πρε σβει ει αν σω ζε τους βα σι λεις και την
πο λι ν σου ει ρη νευ ον τας δι α της

Θε ο τοκουμο νεφι λαν θρω πε

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὁν τρόπον ἠχμαλώτευσεν ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ ξύλου τῆς βρώσεως Κύριε, ὡσαύτως ἠχμαλώτευσας καὶ αὐτὸς τὸν ἐχθρόν, διὰ ξύλου Σταυροῦ, καὶ τοῦ πάθους σου· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγένου ὁ δεύτερος Ἀδάμ, ἀναζητῆσαι τὸν πλανηθέντα, ζωοποιῆσαι τὸν νεκρωθέντα, ὁ Θεὸς δόξα σοι.

 Ὁν τρο πον ηχ μα λω τευ σεν ο εχ θρος
 τον Α δαμ δι α ξυ λου της βρω σε ως
 Κυ υ ρι ε ω σαυ τως ηχ μα λω τευ σας
 και αυ τος τον εχ θρον δι α ξυ λου Σταυ
 ρου και του πα θους σου εν του τω γαρ πα
 ρε γε νου ο δευ τε ρος Α δαμ α να ζη

τησαι τον πλανη θε εν τα ζω ο ποιη
σαι τον νεκρω θε ε εν τα ο Θεος δο
ο ο ζα σοι

Δόξα.. **Κ**αὶ νῦν.. *Σταυροθεοτοκίον*

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ
ξύλου ὀρώσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα
πικρῶς· Ὡς μοι ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο
μυστήριον, ὃ πᾶσι δωρούμενος, ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις
θάνατον ἐπονείδιστον;

Ἡ Παρ θε νος και Μη τηρ σου Χρι στε
ε πι ξυ λου ο ρω σα σε νε κρον η πλω με
ε ε ε ε ε νον κλαι ου σα πι κρω ς Ὡ
ε μου ε ε λε γε τι το φο βε ρον
του το μυ στη η ριον ο πα σι δω ρου με νος

ζω ην την αι ω ω νι ον ε κου σι ως εν
 Σταυρω πως θνη σκεις θ να τον ε πο νει ει
 ει δι στον

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα, Τριωδίου
 Ἦχος β΄

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα

Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς,
 τὴν προκαθάρσιμον εὐδόκησον τῶν Νηστειῶν,
 τῇ ἀφάτῳ φιланθρωπία σου Χριστέ ὁ Θεός,
 κατάβαλε τοῦ ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα, καὶ
 τῷ Σταυρῷ σου πάντας διάσωσον, ὁ μόνος
 γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. (Δίς)

Δόξα.. **Κ**αὶ νῦν.. Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως
 τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὄρᾱν ἀδίκως
 πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβρόα σοι·
 Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ;
 Ὑμνῷ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο

ρως τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
 δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
 θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
 τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
 μνω σου την α κρανα γα θο ο ο τη τα

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῴψον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

[illegible]

^Δ
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^B
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον ^{6.}

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἀρχή· **Τ**ῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τέλος· **Κ**ύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

*Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου
(Βασιλειῶν Α΄, κεφ. β΄, 1-10)*

Θεὸν γεραίρει στείρα πίκτουςα ξένως·

Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς ᾄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πέννητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

Εἰς στίχους η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ, Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ ἀντίδικον αὐτοῦ· Κύριος ἅγιος.

Εἰς στίχους στ'.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς σπύχους στ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἀρχή· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τέλος· Κύριος ὁ Θεὸς μου δύνάμεις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἀρχή· Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τέλος· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθή-
 σονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
 οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἵαμα αὐτοῖς
 ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε, λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν
 σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι
 μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ
 Κυρίου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Ἀρχή· Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
 ἡμᾶς, Κύριε.

Τέλος· Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
 ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

Εγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
 ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην
 ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Ἀρχή· Τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
 εὐλογητὸς εἶ.

Τέλος· Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.

Ὕμνο τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων (Δανιήλ, κεφ. γ')

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα, πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους η΄.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους στ΄.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ΄.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.

Προσευχὴ Ζαχαρίου

Τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου (Λουκ. α' 68-79)

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἡγείρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς στίχους στ'.

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῷ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς στίχους δ'.

Εν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὡδὴ α΄ - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ὡδὴ α΄.

ᾠχος β΄

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος, καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι τῷ οὔτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κριοί, ὥς ἄρνες λογικοί,
 ἐναποσφαττόμενοι, καὶ μεληδὸν ἀνηλεῶς
 κοπτόμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες,
 προσηνέχθητε, τῷ τυθέντι ὥς νῦν πρόβατον, καὶ
 τὴν Ἐκκλησίαν, τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνετε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Σταθηρὰν τὴν ἐνστασιν σοφοί, πάντοτε
 ποιούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς
 κατεπαλαίσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι
 καὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου
 τέλους, Ἀθλοφόροι ἡξιώθητε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερὸς ἐκάλει σε χορὸς, πύλην ἀδιόδευτον,
 γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία
 Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων
 ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
 καταδεξάμενον.

Κανὼν τοῦ μηναίου τῆς 26-02.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἰκέτευε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφύριε.

Δόξα...

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδὺϊ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Κανὼν α΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Τριωδίου
Ἦχος δ΄
Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ θαυμάσιος Ἐνώχ, δι’ ἐγκρατείας μετετέθη ἐκ γῆς, αὐτὸν ζηλοτυποῦντες, μετατεθῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσευχαῖς καὶ νηστείαις, τὸν Λυτρωτὴν ἰλεωσώμεθα· συγχαίρει γὰρ ὁ Κτίστης, τῇ μετανοίᾳ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐτοιμάζου ὦ ψυχή, καὶ προκαθαίρου, πρὸ τοῦ πάθους Χριστοῦ, ἵνα τῇ ἀναστάσει, πνευματικῶς συνεορτάσῃς αὐτῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκοῦσα Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε· πρὸς σὲ γὰρ Θεοτόκε, ἁμαρτωλοὶ καταφεύγομεν.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τοῦ Τριωδίου
Ἦχος β'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξέτεινας παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ σου, ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν, ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους· διὸ ὑμνοῦμέν σου, τὴν θείαν Σταύρωσιν, Ἰησοῦ φιλόανθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, τῷ ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ Σταυροῦ σου. Αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν κατάπεμψον, εὐεργέτα Δέσποτα πολυέλεε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ πρόθυρα ἠνέωκται τῆς νηστείας, τὸ στάδιον ἐγγίζει τῆς ἐγκρατείας, ζεούση προθυμία διανιστῶμεν, ὑποδεξόμενοι, δῶρον θεόσδοτον, ἀναστέλλον καύσωνα παραπτώσεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας, ἀκτῖνας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας, ἀνέτειλε, προσέλθωμεν φιλοτίμως, ἐκτιναξάμενοι, σκότος βαθύτατον, ῥαθυμίας ἅπαντες ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστείαν ἀγιάσωμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν ἐν δάκρυσιν, τῷ Δεσπότη· Δὸς ἡμῖν Κύριε, χάριν συμπράττουσαν, εἰς τὰ σὰ θελήματα πολυέλεε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεξάμενοι τὸ δώρημα τῆς νηστείας, δοξάσωμεν τὸν δόντα εἰς σωτηρίαν, καὶ τοῦτο ἐργασώμεθα ἐπιπόνως, ἵνα τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, ἐκ χειρὸς δεξώμεθα τοῦ ποιήσαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥαθυμίας, τῇ μεσιτείᾳ σου, τῇ προστασίᾳ σου, Παναγία Δέσποινα Μητροπάρθενε.

Κανών γ', Ὡδὴ γ', τοῦ Τριωδίου
Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψωθέντος σου Σωτήρ, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, ἡ κτίσις πᾶσα, ἐδονήθη τῆς γῆς, καὶ ἐρράγη τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐμαστίχθης ἐν Σταυρῷ ὦ Ἰησοῦ μου δι' ἐμέ, καὶ ἐκεντήθης, τὴν πλευρὰν ἀγαθέ· ὅθεν πίστει προσκυνῶ, τὸ θεῖον κράτος σου.

Δόξα...

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, τὸν Πατέρα προσκυνῶ, Υἱὸν δοξάζω, καὶ τὸ πνεῦμα ἀνυμνῶ, τὴν μονόθελον ἀρχήν, καὶ τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀκατάληπτόν ἐστι τὸ μυστήριον σεμνῇ, τῆς σῆς λοχείας· τίκτεις γὰρ Μαριάμ, ἀπειράνδρως τὸν Θεόν, καὶ μένεις ἄφθορος.

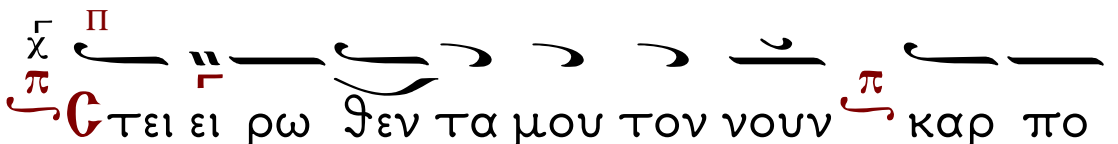
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

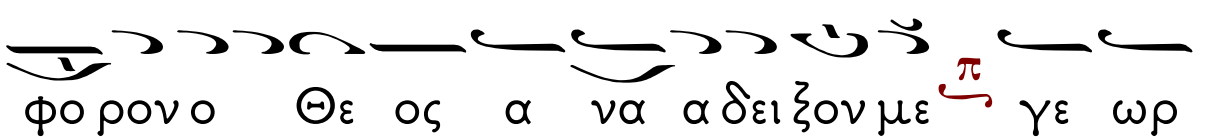
Τῆς νηστείας τὸν καιρόν, τῇ δυνάμει σου Χριστέ, καθαγιάσας, σῶσον πάντας ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

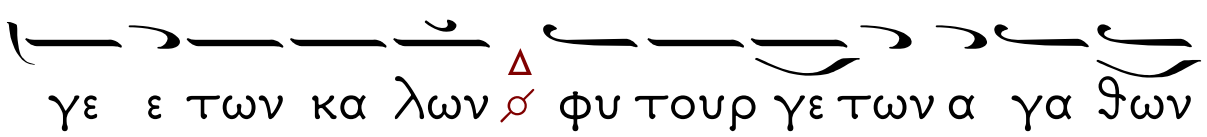
Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὠδῆς
τοῦ γ' Κανόνος τοῦ Τριωδίου.

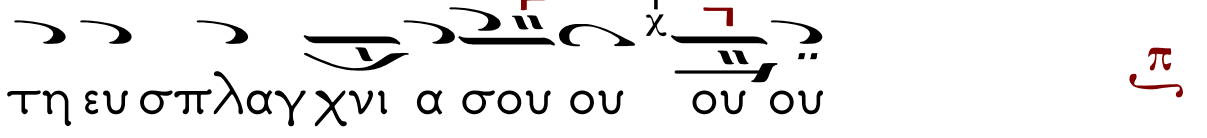
Ἦχος β΄

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν
φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

 τει ει ρω θεν τα μου τον νουν καρ πο

 φο ρον ο Θε ος α να αδει ζον με γε ωρ

 γε ε των κα λων φυ τουρ γε των α γα θων

 τη ευ σπλα χνι α σου ου ου ου

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν

Μαρτυρικὸν τοῦ β' ἤχου.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ
πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ
σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς
ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφέ,
τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δανιήλ,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὕψωσας τὴν φωνήν
σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔβαλες
τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ
σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός, πρόβολος Πάτερ
Πορφύριε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δ'. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν

Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν α', Ὡδὴ ς' τοῦ Τριωδίου
ᾠχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει, ἡ σεμνὴ διασώζει
νηστεία ποτέ. Νηστεύσωμεν οὖν ἐκ καρδίας, καὶ
φύγωμεν ἐκείνην, τὴν ἐν γεέννῃ φθοράν.

ᾠχος Γ'τος

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει ἡ σεμνὴ δι
ασώζει νηστεία ποτέ. Νηστεύσωμεν οὖν
ἐκ καρδίας καὶ φύγωμεν ἐκείνην τὴν
ἐν γεέννῃ φθοράν.

Κοντάκιον

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλαῖσαι, Παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει· Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστῶς τῇ Τριάδι ὀλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν

Συναξάριον

Τῇ ΚΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι

Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, κἄν παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτῶ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῶ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἑδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Κυριακή, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ
υἱὸς τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τὶς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ
Δοῦξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ἡ', τοῦ Τριωδίου

Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὤδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος Πα

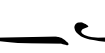
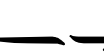
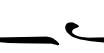
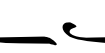
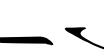
Τον εν τη βα α τω Μω σει της Παρ
 θε ε νου το θαυ μα εν Σι ναι ω τω ο ρει
 προ τυ πω σαν τα πο τε υ μνει τε ευ λο
 γει τε και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους
 αι ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἦχο β'

Ἦχος Β' Πα

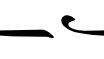
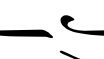
Στίχος: α' ^Π
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

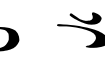
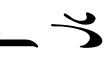

μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

 μου ^π

^Μ ^Π

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

^Ν ^Π

σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

Στίχος β' ^π
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ ρ

δου γαρ α πο του νυν ^χ ^Δ ρ μα κα ρι ου σι με

πα ασαι ^Μ αι γε νε αι ^Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

σε ε με γα λυ νο μεν ^π

Στίχος γ' ^χ ^π ^Δ Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Δ ρ και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Δ ρ και το ε λε ος αυ

του ~~ο~~ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με
νοις αυ τον ^π

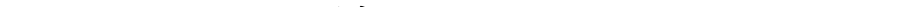
καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε

 ρα φιμ

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε εμεγαλυνομεν ^π

Σπίλος δ' χ^{π} ποι η σε κρατος εν βρα

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

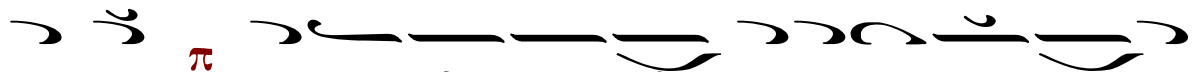
 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

$$\tau \omega \nu^\pi$$

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

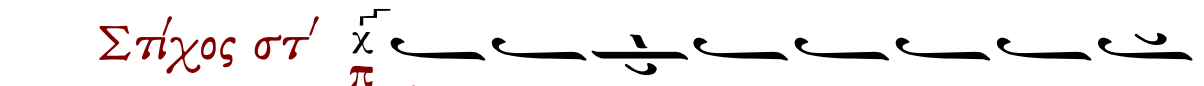
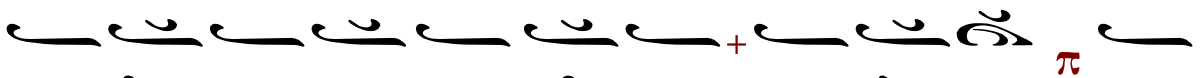
Στήχος ε' χ
 Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει
 νων τας ε νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου
 τουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

 ραφιμ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

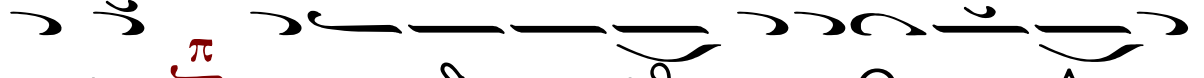

 Στήχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

 μων τω Α βρα αμ και τω σπερμα τι αυ του

 ε ως αι ω ω νος

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε

 ραφιμ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυνομεν ^π

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Τριώδου

Ἦχος Β΄

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως,
προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόνον Θεοτόκον,
μεγαλύνομεν πιστοί».

Ἦχος ^π Πα

^π ^Π Την υ περ φυ ως σαρκι συλ λαβου σα εν

γαστρι ^π τον εκ Πα τρος α χρο ο νως ^Δ προ

εκ λαμ ψαν τα Λο ο ο γον εν υ μνοις α σι

γη η τοις ^Δ με γα λυ νο μεν πι στοι οι οι οι

οι οι οι ^π

Ἦχος Πα

Ἄ ξι ον ε σ τιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ρα να συ γ κρι
 ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α φ θο ο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε εν

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ Β'.

Ἦχος Δι

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ
κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου καὶ σῶσον με.

^B
^Δ Το φω ως σου το α ι δι ον ε ξα
 πο στει λον Χρι στε ο Θε ος ^Δ και φω τι
 σον τα ομ μα τα τα κρυ πτα της καρ δι ας
 μου ⁶ δυ να μει του Σταυ ρου σου και σω σον
 με ^Δ

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ
κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις της
Μεγαλομάρτυρος καὶ σῶσον με.

^B
^Δ Το φω ως σου το α ι δι ον ε ξα

πο στει λον Χρι στε ο Θε ος ^Δ και φω τι
 3 3
 σον τα ομ μα τα τα κρυ πτα της καρ δι ας
 μου ⁶ πρε σβει αις της Με γα λο μαρ τυ ρος
 και σω σον με ^Δ

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον
 Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ
 κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις τῆς
 Θεοτόκου καὶ σῶσον με.

^B
^Δ **Τ**ο φω ως σου το α ι δι ον ε ζα
 πο στει λον Χρι στε ο Θε ος ^Δ και φω τι
 3 3
 σον τα ομ μα τα τα κρυ πτα της καρ δι ας
 μου ⁶ δι α της Θε ο τοκου και σω σον με
 ε ε ^Δ

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα

Ἐκ τοῦ Τριωδίου

Ἦχος α΄ . Ἰδιόμελον

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχή μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλη τῇ ἀτροφίᾳ· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδῆς μισεῖσαι παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης, ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῇρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

^π
^π⁹ **Β**ρω μα των νη στευ ου σα ψυ χη η
 η η μου ^π⁹ και πα θων μη κα θα ρευ ου ου σα
 μα την ε πα γα αλ λη η η τη α α τρο
 φι ι ι α ^π⁹ ει μη γαρ α φορ μη σοι γε

νηται προς δι ορ θω ω σιν ^η ως ψευ δης μι σει
 εισαι πα α ρα Θε ε ου ^π^η και τοις κα κι στοις
 δαι μο οιν ο μοιοι ου ουσαι ^η ταις μη δε ε
 ε ε πο ο ο τε σι ι του με ε ε ε νοις ^π^η
 μη ουν α μαρ τα νου ου σα την νη στει α α
 αν α α α χρειω ω οης ^π^η αλλ α κι νη τος
 προς ορ μας α το πους με ε ε νε ε ^η δο κου
 σα πα ρε στα α αναι ε σταυ ρω με νω τω Σω
 ω τη η η ρι ^π^η μαλ λον δε συ σταυ ρου σθαι
 τω δι α σε στα αυ ρω ω θε εν τι εκ βο ω
 σα προ ο ος α α α αυ τον ^π^η μνη σθη τι μου

 Κυ ρι ι ε ἡ ο ταν ἐλ θης εν τη Βα α σι λει ει

 ει ει α α α σου ^π₉

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος α΄

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχὴ μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀτροφίᾳ· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμὴ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισεῖσαι παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης, ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμᾶς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῇρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. ⲁⲗⲓ

Ἦχος α΄ Μαρτυρικὸν

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὥς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ⲡ

ⲁⲗⲓ Υ μας πα νε ευ φη μοι Μαρ τυ ρες ⲁⲗⲓ ου

θ λι ψις ου στε νο χω ρι ι α ⲁⲗⲓ ου λι μος

ου δι ω γ μος ου δε μα στι γες ⲡ ου θυ μος θη

ρων ου ξι φος ⲁⲗⲓ ου δε πυ ρα πει λουν χω ρι

ισαι Θεου δε δυνηται ^ππρωτω δε μαλ
 λον τω προς αυτον ^ΔΔως εν αλλοτρι
 οισ αγω νισα αμε νοι σωμασι ^ΔΔτην φυσιν
 ελαθε τε ^ΔΔθα να α του κα τα φρο νη
 σαντες ^ππρωτωθεν και επαξιως των πο νων
 υμων μιση τον εκομισασθε ^ΔΔου ρα
 νων βασιλειας ^ΔΔκληρο νο μοι γε γο
 να τε ^ππρωτω πα αυστως πρεσβεσατε ^ΔΔυ περ
 των ψυχων ημων ^ππρωτω

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος α΄

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα·
Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ
παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν
τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π ——— Δι

Ἐν τῷ Να ὦ ἐ στῶ τε ς τῆ ς δ ο ξ ῆ ς σου ἐν
 ου ρα νῶ ἐ στα α α ναι νο μι ζο μεν Θε
 ο το ο κε πυ λη ἐ που ρα νι ε ἀ νοι
 ξ ο ν η μιν τὴν θυ ραν του ε λε ου ου ς σου ου

Κύριε ἐλέησον (μ' φορές)

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν,

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: **Ε**πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἑξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ'ἑαυτούς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.